

Campus Obert

**CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS**

COORDINACIÓN

**Sebastià Serra i
Busquets**

♦
**Antoni Vives
Reus**

♦
**Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)**

► TEMA

Energies més netes?

En aquest 2020, els governs encara discuteixen com poder reduir el consum de petroli i apostar per cotxes elèctrics. I d'altra banda, l'aposta per noves fonts d'energia també van acompanyats de consum de territori important com els parcs solars.

Transició energètica

♦♦ **Josep Maria Buades ***

Vaig néixer el 1973, l'any de la primera crisi del petroli. De petit me'n record de les reunions de l'OPEP a Viena, seguides amb atenció perquè els seus acords tenien efecte directe en la vida de tothom. El concepte de moda entre els economistes era 'estagflació', una novetat no recollida en les teories clàssiques i que ajuntava inflació i recessió econòmica. Un segon xoc

del petroli el 1979 va posar contra les cordes una dèbil democràcia espanyola, encara molt incipient.

A l'escola ens explicaven que el petroli era un recurs escàs, que es podria acabar en un espai de 50 anys. Això contrastava amb una realitat on el petroli regnava per tot arreu. Servia de combustible per a cotxes i avions, s'utilitzava per produir electricitat i d'ell s'extreien els compostos químics per fer plàstics. Per tot allà on miràssim la petjada del petroli era evident. A més, els científics demostraven que la Terra s'escalfava i el motiu principal del

canvi climàtic era l'ús de combustibles fòssils. Calia substituir la nostra matriu energètica per una altra que donàs més cabuda a les fonts netes i renovables. Però encara érem (i som) una societat addicta al cru.

La meua percepció va canviar fa cosa de deu anys. Vaig sentir un exministre d'hisenda del Brasil que deia que l'Edat de Pedra no s'havia

acabat per falta de pedres. Ergo, l'era del petroli no s'acabaria per falta d'aquest combustible. I jo em pregunto: de veritat hem avançat tant? És cert que la presència de les renovables ha crescut molt als últims anys, sobretot l'eòlica, la solar i la biomassa, però ha arribat ja el moment de la decadència del petroli? No ho sé. La caiguda del preu del barril WTI, que a l'abril ha cotitzat a preus negatius, em fa pensar que sí, però no hi estic segur. Com en el cas dels tipus d'interès negatius, vivim temps en què l'increïble és el més probable.

* *Doctor en Història*

► TEMA

Ciència i alt rendiment

L'article pretén continuar donant a conèixer les estratègies i tècniques basades en la ciència de l'alt rendiment que utilitzen els grans assolidors. Una bona tècnica seria les rutines de preactuació.

Rutines per millorar el rendiment

♦♦ **Laura Serra Marín ***

L'anterior article publicat el 20 d'octubre vam parlar del control de la respiració com a tècnica bàsica per reduir els nivells d'activació o ansietat quan ens enfrontem a un esdeveniment significatiu. Avui, anem més enllà per entendre què és el que ens debilita i com podem contrarestar els efectes nega-

tius dels nervis i l'ansietat. Són la incertesa i la pèrdua de control que sentim els moments abans de fer una entrevista, un examen o abans de sortir a l'escenari, que poden comportar efectes negatius en el nostre rendiment. Hi ha una sèrie d'elements que sempre estaran fora del nostre control, sigui l'examinador o entrevistador, o el públic, entre altres coses. Però a la vegada, n'hi haurà d'altres que ens poden ajudar a prendre control de la situació, i aquestes es poden poten-

ciar a través de «rutines de preactuació».

Les rutines són maneres estructurades i sistemàtiques de pensar i actuar. Aquestes rutines estan dins el nostre control i es poden dur a terme independentment de les circumstàncies externes a nosaltres. A més, ens ajuden a desviar l'atenció de pensaments negatius, irrellevants per la tasca que ens ocupa, a pensaments més eficients i útils. Les rutines ens poden fer una sensació de control, de què no ens dis-

traurem internament o externament abans, o durant la tasca. L'evidència científica suggereix que les rutines de preactuació són un mitjà eficaç de promoure tant la preparació física com psicològica abans d'actuar.

Exemples d'aquestes rutines inclouen estiraments físics, exercicis de respiració, meditació, i exercicis de visualització (per exemple, visualitzar-se a un mateix realitzant l'acte en el qual estiguin a punt d'endinsar-se). Es recomana incloure tant elements físics com psicològics, i practicar les rutines en situacions tant relaxades com estressants o de distracció.

* *Màster en Ciències de l'alt rendiment i la interpretació musical del Royal College of Music, Londres.*

D'aficionats a professionals

Bona part dels clubs esportius amb més tradició arreu de l'estat tenen uns orígens tan diversos com grups de treballadors o joves que compartien afició futbolística que formaren uns primers petits equips de futbol i que, amb posterioritat, es fusionaren per donar lloc als actuals clubs de futbol centenaris.

Els 100 anys de l'Atlètic Balears

♦♦ **Manuel García Gargallo ***

Aquest mes es compleixen cent anys del naixement d'una de les societats esportives més populars de Mallorca: l'Atlètic Balears. L'entitat nasqué el 1920 de la unió de dos equips de Palma: el *Mecànic*, de treballadors de la companyia *Isleña Marítima*, i el *Foneria Carbonell*, amb membres de la factoria homònima.

Així sorgí el *Baleares Football Club*, conegut com a *Atlètic Balears* des de 1942 sense que canviàs l'essència fundacional.

Aviat la identificació amb els blanc-i-blaus assolí un suport considerable i més enllà dels resultats esportius. Els partits contra l'*Alfons XIII FC* (actual *Reial Mallorca*), jugats des de 1921, són tret identificatiu bàsic i indissociable de la vida social mallorquina actual i comparables a altres derbis històrics, més enllà del terreny de joc i els enfrontaments directes.

El *Baleares FC* fou símptoma d'un món canviant i representatiu de transformacions socials que s'obrien pas, nous hàbits que incorporaven l'exercici com a eina de salut col·lectiva i el gaudi d'un nou temps d'oci. Fins llavors el futbol, com la resta d'esports, era pràctica irregular d'uns pocs privilegiats amb temps i recursos.

Amb el club *balearico* naixia una iniciativa d'arrel humil, comunió organitzada d'esforços col·lectius,

conciliats per gaudir del temps lliure i nous hàbits a través del futbol, principal esport de masses a Mallorca després del ciclisme.

Ara fa un segle el *Baleares FC* naixia en una societat en ple procés de canvi i modernització. Però també de la voluntat d'uns sectors socials que cercaven la seva identitat,

àvids de referents i d'organització pròpia, buscant el seu espai en un nou món que s'obria pas.

El club *balearico* donà veu i perfil als sectors més humils de la societat i als seus valors a través de l'esport, en un espai on onze individus de tota classe i condició se sotmeten a unes mateixes regles: el terreny de joc.

* *Doctor en Història Contemporània (UB)*